Lezing: Representation signifies what?

Identiteit en verbondenheid centraal tijdens lezing 'representatie'

ORANJESTAD — In het recent gepubliceerde boek van Artwell Cain, 'A Sense of Belonging, Multiple Narratives of English speaking Arubans; Migration, Identification and Representation' geeft de auteur aan dat als men over identiteit praat, men ook over vertegenwoordiging praat, met name de eigen representatie. In hoeverre voelen tweede generatie migranten zich vertegenwoordigd op Aruba? Naar aanleiding van zijn boek werd afgelopen woensdag een lezing 'Representation signifies what?' gehouden aan de Universiteit van Aruba (UA).

Tijdens de lezing werden verschillende leden van de maatschappij uitgenodigd om mee te doen aan een discussiepanel over representatie: Ted Johnson, Nicole Godett, Colins John, Irene Peterson, Tracey Werleman en Zestia Ponson. Een zestal stellingen over eigen representatie en identiteit werden besproken en aan het eind van de avond kwam men tot de conclusie dat men altijd onderscheid maakt tussen de persoonlijke en de collectieve identiteit. De vraag die steeds naar voren kwam was, 'wie is de echte Arubaan ?'. "Als we niet aan kunnen duiden wie we zijn als Arubanen, hoe kunnen wij ons buiten het eiland profileren?", was dan ook een van de vragen die vanuit het publiek werd gesteld. Aan het einde van de avond was de conclusie dat we onszelf moeten definiëren als Arubaan; het gevoel van Arubaan-zijn blijft sterker dan welk cultuur dan ook.

Saamhorigheid

Het boek van Cain maakt deel uit van een tweedelig project. Het tweede gedeelte wordt een documentaire die door Rebecca Roos Production wordt gemaakt. Het project gaat over Arubanen van wie de ouders grotendeels afkomstig zijn uit voornamelijk Engels sprekende eilanden. Deze ouders zijn op Aruba vooral in de beginjaren van de twintigste eeuw gearriveerd om voor de Lago-raffinaderij en andere plekken te gaan werken. De meerderheid van de mensen die zijn geïnterviewd, is op het eiland geboren en getogen. De studie was vooral gericht op het achterhalen van wat ze denken en zeggen over de migratie van hun ouders naar Aruba, hun eigen identificatie met Aruba en de wijze waarop ze kijken naar hun vertegenwoordiging in de totaliteit van de Arubaanse sociale structuur en cultuur, aldus Cain. De meerderheid van de respondenten identificeerde zich met Aruba.

Er is zelfs gezegd dat men op geen ander eiland of in geen ander land wenst te wonen. In het geval van representatie en dan vooral zelf-representatie zijn de respondenten minder tevreden. Ze menen zichzelf niet vaak genoeg in hoge functies in de diverse organisaties op het eiland terug te zien, ook niet in reclames langs de weg en op televisie.